

Sermo

gratiam impetrat apud dñm. hic berñ. **G**ratia huius apostoli universis vnde de plenitudine eius omnes accipiunt. **C**ercio potens est p̄t mones. quicquid enim despiciunt exigente deum suos relinquitur de omnibus. per eum potestatem si crederius liberatum. propter quod ipsi mones ex eius potestate serviti non audent eam proprio nomine appellare sed frequenter eam magnam appellant hinc berñ. **Q**uid tibi negari poterit. cui non est negatum. **A**lophilum de inferni fauibus evocare. **D**e cunctis praeterea di-rectis berñ. **D**ata est tibi omnis potestas in celo et in terra. ut cuncta quecumque voluntas valeas impetrare. **L**ux prieras stellarum est. quod sunt fons visus hominum primum. que prieras beate virginis comedit qui per virtutem sue humilitatis se minimam iudicabat. in hac ergo paruitate eius humilitas designatur. de qua berñ. **A**udeo dicere quod nec marie virginitas sine humilitate placuerit. Propter quod cum per gabrielem dei filius ex ea incarnandus nunciarerit. omni virtutum oblitus de sola humilitate glabat dicens. **Q**uia respectus humilitatem ancille sue. de qua iterum berñ. **Q**ue est hoc tamquam lux humilitas que cedere non nouit oblatum honorabilem. **N**on enim magnus est enim humilez in abiectione sed magna et rara est virtus humilitas honorata. **S**epulta proprietas stellarum est quod in suis effectibus sunt efficacissime. **S**unt enim discordantia in conciliatio errantium directrix. germina unius secundarie. que cuncta in virgine gloriosa efficacissime inueniuntur. **I**psa est enim deus peccatorum inter se discordantium reconciliatrix. secularium hominum errantium a deo distractorum. propter quod et stella maris dicitur eo quod nautas in mari errantes dirigit ad portum salutis. **E**s etiam germinandum secundum. quia quicquid de bonis operibus perficitur per eius gratiam et intercessione debet fructum germinat apud dñm. **LXXXI**

De eodem sermo quartus.

Ego mater pulchritudinis tior et agnitorum et sancti spiriti. ecc. xiiij. **M**

Sciendum quod sicut unus est dei patris filius naturalis scilicet iesus christus et multi filii adoptivi. sic unus est filius marie naturalis scilicet iesus christus filius dominus et multi adoptivi sicut omnes electi. propter quod idem virginis filius dicitur primogenitus. **J**ur. i. ubi dicitur. **P**eperit filium suum primogenitum eo quod ipse primo ex ea genitus dedit ei multos filios adoptivos. ut filius aplum ad Ro. viij. ipse sit primogenitus in multis fratribus. hinc est enim illud quod apostolus omnes electos in apostolis fratres nominat dicens. per post **N**unciabo nomen tuum fratribus meis. et illud **J**ur. xiiij. **N**unciabit fratribus meis hos ergo filios adoptivos naturalis filius iesus christus. sub nomine iohannem matrem dedit in filios cum in cruce pendens dixit. **M**ulier ecce filius tuus. Itaque ipsam nobis dedit in matrem cum nobis dixit per discipulum. **E**cce mater tua. Nam sub nomine iohannes que gratia dei interpretatur. cunctos filios adoptivi qui ex gratia dei adoptantur in filios designantur. **N**on enim necesse fuit ut iohannem matrem et matrem iohanni. quoque fidem et alacritatem novit ad inuicem recomendareret. **S**ed in eo loco. ut ipse hoc facere voluit ut eandem ei recomendaretur et impressius incalcareret ac si diceret. **V**ide mater quid pro peccatoribus patietur. et quanto estigente iustitia ipsum damnata optaret ut mee recommendationis tpe passionis tibi facte non imemor ipsa me mibi surripias et per eis interpellas. in quo viscera benignissime misericordie circa nos relucet quod iam multipliciter queritur occasione miserendi et hec recomendaatio nostre matrem tam profundissime est immersa. ut etiam ipsa se offerat omnibus in uocibus benivolam et benignam. et licet quantum in ea est oibus desiderat misericordiam exhibere hoc enim requirit ordinatio veritatis ut et nos ad gratiam eius praeparandam studeamus habiles et disponit inueniri. quia licet ut diximus omnibus gratiam offerat ipsa tamquam solidi habiles consequitur. Qualiter autem ad eius gratiam consequenda nos habilitare debeamus ipsa nobis insinuat in verbis prophetis cum dicit Ego mater pulchra et ceterum. ac si dicas. qui per pulchritudinem dilectionem timorem agnitionem sancta spem diligenter se dispositus

illoz ego mater ero maternū eisdem affectū
pōmībus alijs exhibēdo. **D**icit ergo. **E**go
mater pulchra dilectōis r̄c. i. pulchra dilec/
tionem. timorē. cognitionē. spēm sanctā ha/
bennū. eo q̄ accidēta nō sīnt nisi in subiecto
Primi ergo quorū vult esse mater sunt qui
pulchra habent dilectionē. **Q**uid sit autē
pulchra dilectio. **N****S**cienduz q̄ alijs
quid dicit pulchrū tripliciter. sc̄ ex purita/
te. ordinabilitate. et nobilitate. **E**x puritate
pulchra dicuntur vīz. vīnū. aqua. quādō pu/
ta vident. **S**imiliter ex ordinabilitate aliq̄
pulchra dicuntur: quādō partes vel membra
portionabilitet sunt adinuicē ordinata. vt
homo vel equus pulcher dicitur quādō partes
eius vel membra sc̄ os. nasus. oculi bonaz
habent adinuicē p̄portionē. **S**imile aliqua
dicitur pulchra nobilitate. vt illa imago q̄
ex auro est pulchrior est illa q̄ de vili scena/
te est formata. **H**ec ergo tria pulchra cōue/
nire debent in pulchra dilectionē. vt illa dilec/
tio dicas pulchra que ex puro subiecto cu/
ordiato affectu in nobile obiectū ordinatur
Ex puro quidē subiecto: scilicet ex pura ani/
ma que ppter sui dilectionē etiā cauet prā/
uitatem omnī mortaliū peccatorū. qz sic Le/
uīi. dicit. **S**i macula habuerit nō erit acce/
ptum dño. **E**t aplūs. **J**udicū fermentū co/
tam massaz corrūpit. qd est dicere. **S**i ani/
ma macula et modicū fermentū mortalium
peccatorū habuerit: eius dilectio nō erit gra/
ta. **S**ecundo dilectionē pulchra dicas ex ordi/
nato affectu. hoc est cū ad sua diligibilia iu/
stum seruat ordinez diligendi. **D**e qua illa
gloria in Canticū. ii. **O**rduauit in me cha/
ritatem. **H**ic est autē tebius ordo diligē/
dicū omnia diligibilia ordinant in deum:
vt omnia ppter deū diligant. **D**iligif enim
patet. mater. soror. amici. auruz. diuitie. ho/
nores. corpus. et anima. deus. in quibz om/
nibus necesse est vt amor ordinef: qui tunc
bñ ordinat cum deus principale et ex cōseqn/
ti. i. ppter deum omnia alia diligunt. **D**e q̄
ordine dicit Bern. **O**rduat deus in rebo di/
ligendis charitatē: vt sciamus quid pri:
quid posterius: quid minus: quid magis:
quid ppter se: qd ppter aliud diligat. **S**unt
enī tempalia diligēda ppter corpus. corp?

vo ppter animā. **V**alet enī anime corpus
sanū ad penitentiā. infirmū ad cumulatio/
nem meritorū. mortuū ad requiez. resuscita/
tum ad cōsummationē. **E**t idcirco propter
animā corp⁹ est merito diligenduz. **A**nima
vō diligatur ppter deū ad cui⁹ imaginē fa/
cta est. **D**eus vō diligatur ppter se. quia nū
bil digniū. nibil vtilius pōrest diligi. **N**ib
il digniū qz ipse prior dilexit nos. qz et in
meritis semetipm dedit nobis. **N**ibil etiāz
vtilius. quia ex hui⁹ amoris virtute omnia
nobis cooperant in bonū. omnia dico bona et
mala et aliena. **I**tem inter amore dei et px/
imi talis debet cadere ordinatio. vt charita/
re affectuali preponat deus primo: vt plus
qz primus diligat. charitatē vō actuali deo
pximus preponat. **H**inc Bern. **C**um du/
plex sit charitas: affectualis et actualis. acu/
alis inferiora prefert superioribz. affectualis
vō prefert supiora inferioribz. vbi gratia.
In bene affecta aia non dubiū quin dilecti
oni hominū dei dilectio preponat: et in iphis
hominibz pfectiores infirmioribz: celū ter/
re: eternitas tempi: aia carni. Elitamē in be/
ne ordinata actōe semp ordo oppositus iue/
nitur. **N**az circa curā. primi plus vrgemur
et in infirmioribz: fratribus diligētius assi/
stimus: et pati terre plusqz celi glorie ipa ne
cessitate insistimus: et lāguoribus corporis
positposita cura anime pene cōtinue inservi/
mus. **O**rantem hominē deo loqui quis du/
bitat. quoties tamē in charitate abducimur
et euellimur. ppter eos qui n̄a indigent ope/
ra vel loqnela. quoties proāministrādis ter/
renis iutissime supsedem celebrādis missa/
rum solēnjs ordo preposterus. sed necessi/
tas nō haber legez. **D**ercio dilectio
pulchra dicas ppter materie nobilitatem: vt
sup ostendim⁹. **S**ic illa dilectio pulchra di/
citur que de pulchriori siue nobiliōr obie/
cto habef. vnde amor boni hominis melior est
qz mali: celi plusqz terre. **D**ilectio autē ad ob/
iectū qd est deus ordinata pulcherrima est.
maxime cum diligif deus ppter deum. **T**ar/
liter em̄ diligētū sc̄ ex puto subiecto ordi/
nato affectu: nobili obiecto est pulchra dilec/
tio. quā qui habuerit merent gloriosaz vir/
ginem sibi habere matrē. **S**ecūdo gloriosa

Herm

virgo meref esse mater hanc timore pul-
crum. **A**ddis aut pulcr ad dñiam sed timo-
ris. p quē coacti malū permittimus et bonum
aggrederō audem. **N**ā de primo dñ. **I**l. **J**.
I. **M**olite timere eos q̄ occidit corpus et am-
plius nō habet qui d addant. sed timete eū
qui p̄t̄ aīam et corpus mittere in gehennā
de. q̄. dñ. iob. vi. **Q**ui timet pruinā irruet su-
per eū nix. **Q**ui ei timet pruinā modice pe-
nitentie et laboris irruet sup eū nix. p̄fūdil-
sime amaritudinis eterne dānatōis. **S**i er-
go virginē mariaz matrē habere cupimus
expellam. sed timore et pulcr in cor nēm
introducamus. **D**icis aut timor dñi
pulcer ex pulcro obiecto qd est deus efficiēs
in nobis tria bona. s. puritatē bonitatē diui-
ni bñplaciti voluntatē. **Q**uō aut hunc pul-
crum timore in cor nostrū introducere debe-
amus ut hec tria op̄e in nobis docet nos
Sapiens. Eccl. vii. cum di. **F**ili memorare
nouissima tua et in eternū nō peccabis glo-
rificante phibente. **Q**ue autē sint nouiss. ma-
nostra memoranda. declarat berñ. exponēs
p̄dicū verbum sic dices. **O** hō nouissima
tua sunt mors iudicij gehenna. **Q**uid enīz
horribilius morte. qd terribilius iudicio. qd
intolerabilius gehenna. **N**ā gehenna nihil
p̄t̄ intolerabili cogitari. **Q**uid metuit si q̄s
ad ista nō trepitat nō expauescit non timore
p̄cunt. **T**ime ergo q̄ i morte sepandus es
ab omnib⁹ bonis h⁹ corporis et mūdi. **T**ime
q̄ interribili iudicio ei p̄t̄ standns es in cui⁹
manus horrendū est incidere. illo te exami-
nate quē nihil latet. q̄ de se dicit. hic. x. **E**go
sum testis et iudex. **T**ime q̄ in gehenna cui
ciatibus eternis et imensis exponendus es.
Qui hec tria cogitauerit sicut sit timorem
cordi suo introduceret nisi sit durior adamante.
Primo q̄ timor ille sic dixim̄. introduct
pulcer dñ. quia ingrediens in nobis op̄atur
puritatē. q̄ statim ut intus venit expellit
peccatum. quo expulso relinquitur puritas. hic
Eccl. i. **T**imor dñi expellit peccatum. naz qui
sine timore est. nō poterit iustificari. **S**cđo
expulso peccato et plantata puritate. timor
op̄at bonitatē. hoc est stimular nos ut bona
faciamus. sic enim dñ. Eccl. xv. **Q**ui timet
dñm custodiūt mandata illius. et iterō qui

timet deuz nihil negligit. **T**ercio timor dñi
incitat nos. vt dñi faciamus p̄ oia volūta-
tem. hinc Eccl. q. **Q**ui timet deū inquirūt
que bñplacita sur illi. **I**tez ps. **B**ñplacitū
est dñs sup timentes eū. et ideo ex his trib⁹
effectivo q̄s op̄atur in nobis. pulcr dicim⁹
hūc timore. **Q** **T**ercio gloria virgo
digna esse mater agnitionis. i. habentium
agnitionē. **E**st aut̄ triplex agnitionis sume no-
bis necessaria. quā qui habuerit matrem
affectionis virginis p̄metet. **P**rima est vt dei
reuerentiā. scđa ut nostram insufficientiam
tercia vt matris clementiā congnoscamus.
Quas idō necessarias dicim⁹. q̄z eis tue
virtutes nobis necessarie oriunt. **N**ā ex pri-
ma p̄gnitione dilectionē. ex scđa bñilitatez
ex tercia spem siue fiduciam veraciter conse-
quimur. **P**rimo dico q̄ ex p̄gnitione diui-
ne reuerentiē dilectionē p̄seqm̄ur. q̄z quāto
deum p̄gscimus. tanto necesse est vt eū dili-
gamus. **I**pse. n. ram ineffabilis est bonitas
ram inexplicabilis dulcedo. vt nemo possit
eum odire. sed quantū p̄gnoscitur tantū di-
ligitur. hinc p̄ Jere. ix. dñs di. **N**on gloriet
sapiens in sapientia sua. nec fortis in fortitudine
sua. nec diues in divitiae suis gloriet. sed in
hoc gloriet qui gloriatur. scire et nosse me.
Quare? **Q**uia vt ait berñ. nemo absq̄ co-
gnitione saluabit. et subiungit. **Q** si ignoras
deū. poterit ne eē spe salutis. **P**leqđ. **N**ec
ei poteris aut amare quē nescias aut habere
quē nō amaueris. q̄z sicut ex dei p̄gnitionē di-
lectōnem sic ex dei ignorantia oriri dicimus
desperationem. quod sic declarat Berñ. **A**li-
quis reuersus in se et displicens sibi in om̄is
bus malis que fecit cogitans q̄ respiscere
ab om̄i vita mala. si ignorat q̄z bon⁹ sit de-
us. q̄z suavis et mittis. quā multus ad igno-
scendum. nunquid sua carnalis cogitatio ar-
guet eum. et dicet. quid facis. et vitam istaz
vis pdere et futuram. **P**eccata tua maxima
sunt. nequaq̄ sufficis satissimē. et sic despe-
ratus resilit miser. ignorans q̄z facile om̄is
potens bonitas omnia ista dissolueret. que
omnia idcirco induximus. vt ostenderem⁹?
q̄z sicut ex dei ignorantia sequitur despera-
tio. sic ex eius opposito. s. p̄gnitionē sequitur
dilectio. **S**ecunda cognitio de nobis ipsiis est

batenda qua quāto verius nosipos cognoscimus et quāto lucidius intorsus ingredimur: tanto amplius mala nostra ex quibus humiliamur videmus. Hinc Boetii. Nemotam p̄positre felicitatis est qui non in aliqua parte cuz sui stat⁹ qualitate rixet. Et hoc est qđ innuit Ezechiel. vñ. ubi sepe repetit. Et ad hoc cōuersus videbis abominationes maiestes. qđ quāto verius cōuertruntur: tanto plura mala nostra videmus. Nec est aliquis tā sanctus qui ab hac lege excludat. Dicit enim Beren. Tu quicūq; es et si sanct⁹ es: si te ad lumen veritatis intus in anima sine diffinim laicō inspicias: nō dubito quin hūllitas in oculis tuis. Hic ergo ex cognitio dei dilectio: sicut cognitio nostri hūllitas generalis. Tercio ex cognitio matris virginis clementia spes nobis oris et fiducia. vt qui n̄e iusticie fiduciā non habemus: nec ppter dei reverentiam tanq; peccatores facie levare audemus ad virginē cōfugientes: de eius clemētia speremus. Qui ergo ppter dei reverentiam et suoy bonoy insufficiētā nō audet levare facie eius offensam dñi erubescentes. Si inq; tales ad matrem virginē p̄fugerint de eius clemētia sperantes: ipso in gratia recipier: et per materna beneficia eos diuile grāne reconciliabit. et hec est pulchra agnitione cuius beata virgo designat esse mater.

Quarto beata virgo digna est esse mater sancte spei. i. habentū sanctā spem. Cum autem dicit sancta: innuit spes alias iūiles et non sanctas. Propter qđ scienduz qđ suut tria qđ spem nostrā sacrificant de virginē gloria. ut videlicz ppter eā a peccatis cessem⁹. spem nostrā solū in ipam et filiuz eius ordinem⁹. ipam bonis quib⁹ possim⁹ honorem⁹. Primo dico a peccatis cessem⁹. qđ frusta sperat qui peccando eum provocat in quo sperat. Hinc Sap. v. Spes impij quasi lanugo que a vento dispergit. Item Job. x. Quidam impij deficiunt et effugiunt peribit ab eis. et spes eoz abominatione est anime. Hinc Jo. iij. Omnis qui habet spem in deo sacrificat se sicut ille sanctus est. Secundo spem nostraz solū in matrē virginē ordinem⁹. nec de nos: nec de alienis virib⁹ psumētes: ne maledictioz. Hic dico. incurram⁹. ubi dicit. Quidam

ledictus qui ponit carnē brachiu suu. Tercio in virginē matrē spes nostrā ponam⁹: ipam in omnib⁹ et p̄ omnibus honorantes. qđ iunc fiducialiter speram⁹ si spem nostrā p̄ exhibitionē opis cōprobamus. et hoc est qđ ait ps. Spera in dño et fac bonitatem. Et hoc est veraciter spes sancta cui se gloria virgo assentit esse matrē.

LXXXII. De eodem sermo. v.

Domo quida⁹ de scendebar abbierlin in hiericho: et incidit i latrones. Lu. x. Sap. ix. dicit. Difficile estimam⁹ que in terris sunt: et que in p̄spectu sunt inueniunt⁹ cum labore. que aut in celis quis investigabit: ac si dicat. Si difficile intelligim⁹ alio quid terrenis que sensibus subiacet: quid intelligere possumus de celestib⁹ et diuinis. hunc est qđ glōiosus ille archip̄dicator. Iesus christus: quoties loqui voluit de celestibus et diuinis: assumpsit corpora loquēs in parabolis. ut p̄ visibiliū retinū similitudines p̄detētim. i. paulatim nos duceret in celestia et diuina: dices. Simile est regnum celorum de cem virginib⁹. vel thesau. absco. vel sage. misse in mari. Qd exponē Greg. di. Regnum celorum ideo terrenis rebus sile dicit. ut ex his que anim⁹ nouit surgat ad incognita: quatinus exemplo visibiliū se ad invisibilā rapiat. et p̄ ea que vsu didicit quasi cōfricatus incalecat. ut p̄ hoc qđ scit nouit diligere discer et incognita amare. Ex his ergo omnibus instructus placuit verbū p̄positū adducere: ut per res corporales que longā natūratē gloriose virginis depongam⁹. In quibus verbis tria intelligimus. scilicet gloriose virginis singularitatē. descensionis qualitatē. nostre utilitatem. Primum ibi. Domino quidam. Secundū ibi. descendebat ab bierlin in hiericho. Terciuz ibi. et incidit in latrones. Nec per ordinem p̄sequētes: primo dicimus qđ in primo membro intelligimus gloriose virginis singularitatē. Licet enim hoc nōcē homo sīm grammaticos sī non men appellatiū appellans pro omnib⁹. per hoc tamen nomine quidam addituz ei ab hac generalitate restringis ut non sit p̄ omnibus